

El problema mèdico-farmacèutic i la Comissaria sanitària

per TOMAS A. SAMORA I RIBAS

Secretari accidental de la Comissaria Sanitària Provincial de Barcelona

EL R. D. de 12 de gener d'enguany, en els primers paràgrafs de la part expositiva, diu textualment així: Es un fet que les famílies humils de les grans poblacions i una bona part de la dita classe mitja, vénen trobant grans dificultats econòmiques per a resoldre el risc de malaltia i de la mort. La necessitat de procurar assistència facultativa ha donat lloc a la formació de diferents entitats, unes amb caràcter mutualista i altres de tipus mercantil, que, mitjançant quotes mesals, ofereixen aquests serveis sanitaris i es comprometen al pagament del sepeï.

I més avall afegeix:

Els beneficis que s'atribueixen a aquestes Societats s'obtenen oferint serveis que la majoria de les vegades no compleixen, donant productes farmacèutics ineficaços, i abusant d'aquells facultatius que es veuen obligats a prestar serveis a ses ordres.

Per tant, se desprèn perfectament que l'ànim del legislador, a l'instituir l'acció inspectora de les Comissaries Sanitàries, té una doble finalitat:

1.ª Protegir l'inscrit que es troba en una companyia d'assegurances o que forma part d'una mutualitat.

2.ª Protegir els facultatius (metges, farmacèutics, llevadores, etc.), que es veuen obligats per circumstàncies econòmiques precàries, les més de les vegades, a prestar llurs serveis a Societats, de l'explotació de què són objecte, per part d'ambdues classes d'organitzacions.

I, certament, que de l'estudi, atent i serè de les Bases per a l'organització i reglamentació de les Comissaries Sanitàries se'n desprèn, clara, enèrgica i precisa aquesta doble aspiració del legislador: protegir i garantir.

Defensarem els interessos de les classes sanitàries?

Ens interessa com a metges, millor diré, com a professionals sanitaris, i així inclouré als farmacèutics, practicants i llevadores, ens interessa de tenir la seguretat que aquestes Comissaries compliran les indicades normes de protegir i de garantir els interessos nostres.

Donada l'autonomia de què disfrutaran les Comissaries Sanitàries provincials, dins les normes generals, que permetrà l'adaptació de les disposicions emanades de la Comissaria Central, a la psicologia especial de cada localitat, es podrà obtenir per a cada disposició la màxima eficàcia.

Per tant, les Comissaries provincials podran actuar sempre amb una individualitat pròpia.

El que, aplicat a la Comissaria de Barcelona, vol dir: la Comissaria Sanitària de Barcelona defensarà els interessos dels facultatius, amb més o menys fermesa segons la Comissaria vulgui.

Però a la Comissaria es troben reunides forces que defensen interessos oposats.

Constitució de la Comissaria

Composen la Comissaria: representants de Mutualitats i de companyies d'Assegurances. Aquests dos grups, per raó natural, volen donar metges i farmacèutics i practicants, i aquests volen que llurs serveis siguin apreciats i pagats en llur valor.

Ultra aquests grups d'interessos, hi ha representació dels socis de les companyies d'Assegurances i aquests volen pagar poc i tenir molt ben dotats els serveis que contractin.

Com actuaran aquestes diferents forces de per sí antagoniques?

Per a contrarrestar-les i mirar de trobar un punt d'unió hi ha, demés, altres representants